

REPUBLIKA E KOSOVËS
REPUBLIKA KOSOVA – REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA – SUPREME COURT OF KOSOVO

30 dhjetor 2021

C-IV-13-1796

Ankuesi

S P Prishtinë.

Kundër

E paditura

Agjencia Kosovare e Privatizimit, rruga “Agim Ramadani”, nr. 23, Prishtinë.

Për: Palët

Dhoma e Posaçme e Gjykatës Supreme të Kosovës për çështjet në lidhje me Agjencinë Kosovare të Privatizimit (Dhoma e Posaçme), gjyqtari Sylejman Shumolli, me 30 dhjetor 2021, lëshon këtë:

A K T G J Y K I M

- I. REFUZOHET ankesa si e pabazuar dhe VËRTETOHET vendimi i Autoritetit të Likuidimit PRN144-0062 i datës 27 gusht 2013, si i drejtë dhe i bazuar në ligj.**
- II. Nuk caktohen taksa gjyqësore për ankuesin.**

Rrethanat faktike dhe procedurale

Me 24 shtator 2013, ankuesi dorëzoi në Dhomën e Posaçme, një ankesë kundër Vendimit nr. PRN144-0062, të datës 27 gusht 2013, të Autoritetit të Likuidimit të Agjencisë Kosovare të Privatizimit (më tej Autoriteti i Likuidimit ose shkurt AL), më të cilin ka kërkuar që të kompensohet për ndërprerje të parakohshme të kontratës së punës, në shumë prej 2,240.00 €, nga NSH “KB Liria” Bardhosh. Ankuesi pohoi se vendimi i atakuar përbën një akt absurd i cili është vështirë të shpjegohet në aspektin profesional. Po ashtu ankuesi pohoi se nga përmbajtja e vendimit shifet hapur se AL fare nuk e ka të qartë se çka është parashkrimi, si lind dhe kur fillon të rrjedh, për këtë arsye vendimi i atakuar bie në kundërshtim të plotë me çdo dispozitë të legjislacionit në fuqi. Më tej ankuesi pohoi se NSH është privatizuar me 16 janar 2009 me ç’rast të gjithë punëtorëve të sajë ju është ndërpre marrëdhënia e punës. Në këtë rast ankuesi

sikurse të gjithë punëtorët tjerë kanë pranuar nga agjencia nga një njoftim me të cilin janë informuar me shkrim se çdo kërkesë e tyre eventuale do të jetë lëndë e shqyrtimit në procedurë të likuidimit. Sipas ankuesit vendimi i atakuar është plotësisht i kundërligjshëm dhe privon ankuesin pa asnjë bazë nga të drejtat legjitime të tij. Në mbështetje të ankesës ka dorëzuar dokumentet në kopje si: vendimin e kundërshtuar, njoftimin për të gjithë kreditorët dhe pronarët e ndërmarrjes dhe formularët e kërkesave dorëzuar në AL.

Me 22 janar 2014, gjykata lëshoi urdhër, me të cilin kërkoi nga ankuesi autorizimin për përfaqësuesin ligjor, përkthimin e ankesës dhe shkresave të tjera në gjuhën angleze, dëshmi, prova shtesë nëse ka për të mbështetur pretendimet e tij të parashtruara në ankesë.

Me 31 janar 2014, ankuesi parashtrroi kërkesë për lirim nga pagesa e taksës administrative dhe ndihmë për përkthim.

Me 12 shkurt 2014, gjykata me aktvendim e refuzoi kërkesën për ndihmë ligjore në përkthim.

Me 21 shtator 2018, e paditura AKP-ja ka parashtruar mbrojtje, në të cilën i kundërshton të gjitha pretendimet e ankuesit të paraqitura në ankesën e tij duke i konsideruar si të pa bazuara në ligj dhe si të tilla duhet të refuzohen. Sipas të paditurës propozimi i ankuesit nuk përmban bazën ligjore dhe asnjë listë të provave mbi të cilën do ta mbështeste propozimin e tij, andaj dhe propozimi i tij nuk i përmban të gjitha elementet që parashihen me Nenin 27 pika 2.4, të Shtojcës së Ligjit nr. 04/L-033 për Dhomën e Posaçme, si dhe nenin 253 të Ligjit të Procedurës Kontestimore nr.03/L-006. Po ashtu e paditura pohoi se kërkesa e ankuesit është e parashkruar në bazë të nenit 36.2.1 të shtojcës së Ligjit nr. 04/L-034 për AKP dhe nenit 608 të Ligjit për Punën e Bashkuar. E paditura dorëzoi kopjen e vendimit të kundërshtuar.

Me 01 tetor 2018, mbrojta e të paditurës i është dorëzuar ankuesit, i njëjti nuk parashtrroi përgjigje.

Arsyvetimi ligjor:

Ankesa refuzohet si e pabazuar, kurse vendimi i Autoritetit të Likuidimit të AKP-së, vërtetohet si i drejtë dhe i bazuar në ligj.

Ne bazë të nenit 2.4 dhe nenit 77.1.1.1 të Ligjit Nr.06-L-086 të Dhomës së Posaçme të Gjykatës Supreme të Kosovës për çështjet që lidhen me Agjencinë Kosovare të Privatizimit (në tekstin e mëtejme Ligji për Dhomën e Posaçme), gjykata zbaton dispozitat procedurale të këtij ligji.

Në bazë të nenit 76.3 të Ligjit mbi Dhomën e Posaçme, në lidhje me nenin 399 të Ligjit për Procedurën Kontestimore, gjykata vlerëson se faktet relevante të lëndës janë të pakontestueshme dhe lëshon këtë aktgjykim pa caktuar seancë dëgjimore.

Gjykata ka shqyrtuar në tërësi të gjithë materialin e paraqitur në gjykatë nga të dyja palët dhe konstaton se njëra ndër çështjet thelbësore kontestuese, ndërmjet palëve është çështja e

parashkrimit, që si e tillë është çështje e rregulluar me dispozita ligjore dhe meqenëse gjykata konstaton se është parashkruar e drejta për të kërkuar në rrugë gjyqësore përmbushjen e detyrimit, pretendimet e tjera të palëve nuk do të shqyrtohen.

Neni 37.4.4.1 i Shtojcës së Ligjit për AKP-në, parasheh:

kërkesat që konsiderohen të jenë të pasafatshme sipas afatit të kufizuar të përcaktuar me ligje të aplikueshme, si dhe kërkesat që nuk janë parashtruar në mënyrë të rregullt apo në kohë para gjykatës kompetente, refuzohen dhe nuk gëzojnë të drejtë për të marrë pjesë në disbursimet nga likuidimi;

Gjykata gjen se neni 608 i ligjit për Punën e Bashkuar (Gazeta Zyrtare nr. 53/76) në të cilin ishte mbështetur vendimi refuzues i AKP-së ishte shfuqizuar me Ligjin mbi Ndryshimet dhe Plotësimet e Ligjit mbi Ndërmarrjet (GZ 40/89) i cili ligj kishte hyrë në fuqi me 15 korrik 1989, konkretisht me nenin 74, i cili nen e plotëson Ligjin mbi Ndërmarrjet (GZ 77/88, (i cili kishte hyrë në fuqi me 01 janar 1989), konkretisht nenin 196 i cili qartësisht normon shfuqizimin e të gjitha dispozitave të Ligjit mbi Punën e Bashkuar, përveç dispozitave nga Kreu IV dhe Kreu i VI kaptina 2, dispozita e nenit 608 është e vendosur në Kreun e VI në kaptinën e 3, që do të thotë se është shfuqizuar me këtë ndryshim plotësim të ligjit. Ligji mbi Marrëdhënien e Punës i datës 14 prill 1989 dhe Ligji për të drejtat themelore nga marrëdhënia e punës i datës 28 shtator 1989, nuk kanë paraparë dispozita të veçanta lidhur me parashkrimin e kërkesave monetare që lindin nga marrëdhënia e punës, megjithatë kjo nuk do të thotë se instituti i parashkrimit për kërkesat monetare ka mbetur i pa mbuluar me dispozita të tjera ligjore.

Gjykata vlerëson se, për kohën kur pretendohet se është krijuar detyrimi, duhet të aplikohet parashkrimi i përgjithshëm për detyrimet civile. Këto rregulla gjinden në Ligjin mbi Marrëdhëniet e Detyrimeve (LMD) nr. 690 të datës 30 mars 1978, të njëjtat rregulla gjinden edhe në Ligjin nr. 04/L-077 për Marrëdhëniet e Detyrimeve (LMD) i cili ka hyrë në fuqi më 19 dhjetor 2012. Në pajtim me nenin 372, paragrafi 1 i LMD-së, parashkrimi i kërkesave periodike siç është paga, është tri (3) vjet; Ligji i ri ka mbajtur të njëjtin afat parashkrimi prej 3 vitesh (neni 353, paragrafi 1, i LMD-së). Po ashtu, Ligji i Punës nr. 03/L-212 i cili është në fuqi, nuk parasheh dispozitë të veçantë për parashkrimin në lidhje me pagesat e të ardhurave, por parasheh një afat të përgjithshëm prej 3 viteve të parashkrimit, në lidhje me kërkesat që lindin nga marrëdhënia e punës. Nga dispozitat e lartcekura, gjykata vlerëson se parashkrimi si institut i së drejtës civile në përgjithësi dhe në veçanti afati 3 vjeçar i parashkrimit për kërkesat monetare, është ruajtur në të gjitha ligjet që kanë qenë të aplikuar në atë kohë, por edhe në ligjet që tani janë në fuqi.

Prandaj, shihet se parashkrimi për kompensim për ndërprerjes të parakohshme të kontratës së punës, të kërkuar në këtë lëndë ishte i rregulluar me LMD-në (1978), i cili ishte ligj ende në fuqi në atë kohë. Vetëm në dhjetor 2012 ligji i aplikueshëm ndryshoi, por edhe LMD tani në fuqi ka mbajtur të njëjtin afat parashkrimi prej 3 vjetësh.

Me vjetërsim/parashkrim, ligjërisht shuhet e drejta e kërimit të përmbushjes së detyrimit, parashkrimi fillon të rrjedhë ditën e parë pas ditës kur kreditori të ketë pasur të drejtë të kërkojë

përmbushjen e detyrimit, në qoftë se me ligj për raste të veçanta nuk është parashikuar diçka tjetër. Në rastin konkret, e drejta për të kërkuar kompensimin e pretenduar për ndërprerje të parakohshme të kontratës së punës është ligjërishit e vjetërsuar pas 3 viteve, pasi që NSH-ja nuk ka përmbushur detyrimin e saj ndaj parashtruesit të kërkesës brenda këtij afati dhe pasi që ankuesi nuk ka ofruar ndonjë dëshmi se ka paraqitur kërkesë në ndonjë procedurë gjyqësore, apo para ndonjë autoriteti kompetent brenda afatit 3 vjeçar, për të kërkuar borxhin e pretenduar në lidhje me kompensimin për ndërprerje të parakohshme të kontratës së punës dhe kështu për ta ndaluar rrjedhjen e afatit të parashkrimit. Sipas shkresave të lëndës, ankuesi kërkesën e ka parashtruar lidhur me kompensimin për shkak të ndërprerjes së parakohshme të kontratës së punës që ka ndodhur me 16 janar 2009. Nga shkresat e lëndës rrjedh se ankuesi kërkesën për kompensimin e pretenduar e ka parashtruar pranë Autoritetit të Likuidimit më 25 korrik 2013, brenda afatit për parashtrimin e kërkesave pranë AL-së, por që në bazë të dispozitave ligjore të lartcekura, një kërkesë e tillë në atë kohë vetëm se ishte parashkruar.

Ankuesi ka pasur të drejtë të kërkoj përmbushjen e detyrimit të pretenduar pasi që i ka lindur e drejta e kërkesës, kështu që afati i parashkrimit ka rrjedhur nga dita e ndërprerjes së marrëdhënies së punës. Kërkesa e ankuesit për kompensim për ndërprerje të parakohshme të kontratës së punës që ka ndodhur me 16 janar 2009, është parashkruar brenda afatit 3 vjeçar, që i bie se afati i parashkrimit ka arritur në muajin shkurt të vitit 2012, ankuesi kërkesën e ka parashtruar në muajin korrik të vitit 2013, që do të thotë jashtë çdo afati të paraparë ligjor. Ankuesi, me parashtrimin e ankesës kundër vendimit të AL-së, nuk ka pohuar ndonjë fakt apo argument ligjor që do të bënin ndryshimin e rrethanave faktike, sa i përket parashkrimit të së drejtës për të kërkuar në rrugë gjyqësore kompensimin e pretenduar dhe kështu për të ndikuar në ndryshimin e vendimit të ankimuar.

Andaj në bazë të të lartcekurave dhe në pajtim me nenet 54.1 dhe 74.4 të Ligjit për Dhomën e Posaçme u vendos si në dispozitiv të aktgjykimit.

Shpenzimet gjyqësore

Në bazë të nenit 62.5 të Ligjit për Dhomën e Posaçme secila palë do ti mbulojë shpenzimet e veta. Ankuesi e ka paguar taksën gjyqësore për ankesën e parashtruar.

Këshillë juridike

Kundër këtij aktgjykimi mund të parashtrohet ankesë me shkrim në Kolegjin e Apelit të Dhomës së Posaçme brenda 15 ditëve nga pranimi i këtij aktgjykimi. Ankesa duhet të dorëzohet në bazë të nenit 9.6 të Ligjit për Dhomën e Posaçme.

Sylejman Shumolli
Gjyqtar